

Jeg kunne også godt tænke mig at vide, om miljøministeren allerede nu vil komme med et bud på, hvordan man vil reducere CO₂-udslippet med så store mængder, som der er tale om her.

Dansk Folkeparti mener ikke, at den tidligere miljøminister, hr. Svend Auken, har gjort nok for at få gjort opmærksom på det danske problem. Vi ønsker ikke, at man blot skal sende regningen videre til de danske skatteborgere.

Derfor kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti støtter vi ratifikationen af Kyotoprotokollen. Skal vi gøre noget for, at de kommende generationer også har en jord at leve på i ordentlig miljømæssig stand, og det har vi efter vores opfattelse et ansvar for, er det nødvendigt, at vi arbejder sammen over grænserne om vort miljø og om vore klimaproblemer.

Vi kan altid diskutere, om det er rimeligt eller ej, at Danmark skal reducere drivhusgasserne med 21 pct. i forhold til niveauet i 1990. Det gør det ekstra svært og dyrt for Danmark at opfylde målsætningen, fordi den danske CO₂-produktion netop det år var usædvanlig lav. I Det Konservative Folkeparti mener vi imidlertid, at det var det rigtige at indgå den aftale, der blev indgået, en aftale, der indebærer, at Danmark har fået skriftlige tilkendegivelser af, at den endelige kvote i CO₂-reduktionen vil tage hensyn til det forhold, at netop 1990 var et usædvanlig dårligt år at tage udgangspunkt i for Danmark.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Danmark skal gøre, hvad vi kan for at leve op til Kyotoprotokollens målsætninger. Med aftalen om en begrænsning af drivhusgasserne går EU forrest i kampen for et bæredygtigt klima på verdensplan.

Vi håber på, at venstrefløjen nu vil vise sig lige så bæredygtige i forhandlingerne, når vi skal finde de penge, det vil koste at føre Kyoto-protokollen ud i livet.

For os Konservative er Kyotoprotokollen en milepæl i forhold til det internationale miljøarbejde. Vi glæder os derfor til, at den træder i kraft.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF støtter helhjertet forslaget om at ratificere Kyotoprotokollen med de ændringer, der er kommet ind her i sidste ombæring. Vi mener ik-

ke, at det er nogen skelsættende ændringer, der hverken rækker ved vores mulighed for at gennemføre den eller ved vores forpligtelser.

Kl. 19.15

Som det fremgår af bemærkningerne, er protokollen, som den er nu, et første begrænset, men ikke desto mindre meget vigtigt skridt i en længere proces, hvor sigtelinjen jo er at nå det overordnede mål: at stabilisere atmosfærens indhold af drivhusgasser på et niveau, der forhindrer farlige menneskeskabte klimaændringer. Det synes jeg godt kan være vigtigt at holde fast ved, når denne debat en gang imellem har en tendens til at ryge ned i nogle hjørner, som i virkeligheden ikke er afgørende.

Vi finder det vigtigt, at vi bruger det her til at se fremad. Man kan, når man står over for en opgave, enten vælge at se på den som en træls opgave, hvor man allerede bliver træt, når man skal til at vaske sokkerne i et helt sæt tøj, eller vælge at se på det som en udfordring, der indeholder en række muligheder.

Der er jo ingen tvivl om, at de reduktioner, Danmark også vil skulle komme til at forpligte sig til i den næste reduktionsperiode, vil være større end dem, vi står over for nu. Så man kan lige så godt tage fat på nu at vende det her om og se på det som en mulighed for landet: Det er en mulighed for, at vi fortsat vil kunne være førende i udviklingen og i anvendelsen af vedvarende teknologier.

Det er en mulighed for, at vi stadig væk som nation vil kunne spille den afgørende rolle, som vi faktisk har spillet i forhold til det direktivforslag, der ligger på bordet om kvoter, som skal være gældende for alle EU's medlemslande.

Det er en mulighed for at blive førende og indtage en førende position med henblik på energibesparelser.

Det er en mulighed for Danmark for at udnytte det her, så vi rent faktisk får et øget videnindhold i vores produktion, for at lade være med at kigge snævert, men kigge begavet fremadrettet. Vi har oven i købet erfaringerne med det fra udviklingen af den vedvarende energi og fra udviklingen af miljøteknologier på andre områder.

Så det er uhyre farligt, hvis man lader sig lokke ind i et blindspor, hvor man kigger for snævert på det. Det synes jeg desværre der har været en tendens til i de første udmeldinger, regeringen er kommet med efter regeringsskiftet, hvor der specielt fra økonomi- og erhvervsministerens side har været en meget, meget kortsig-